

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponta, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj: Helyben és postán küldve... Készítők visszatérő adatnak.

Közlönyárak: Helyben és postán küldve... Egyre szám 5 kr.

Egész ember.

(H. A.) Feltartóztathatlanul iramlak az idő. Lepést tart vele az emberiség...

E versenyből a magyar nemzet sem vonhatja ki magát. Ide vezetett Árpád apánk s nekünk ott élnünk, halnunk kell!

Élni kell a magyar nemzetnek! De nem úgy, mint él, vegetál a délszaki növény idegen éghajlat alatt...

Mi az az erő, az az eszköz, amely a magyar államot alkotja és fentartotta? A fejtver, a kétélű kard. Egyik éle sujt a másik okoz, a másik éle gyógyít s életet ad.

Nem fájult el még a magyar vér. Csorbítatlan a kard egyik éle, az ősi nyers erőben rejlt hatalom. A másik éle sem tompult el, de ez az él olyan természetű, amely a folyvást és szünet nélkül való élesztést szűkségli.

Addig áll Magyarország, míg e kétélű kard élei ki nem csorbulnak! A kardnak azon éle, mely a nyers erő, meghódította a hazát; de a másik, a szellemi fölény éle az, amely megtartotta.

Addig áll Magyarország, míg szellemi fölényét megtartja. Es itt ne várjunk mindent a kormánytól, ne a választól, ne testületektől; a fentartás e munkájában részt kell venni minden magyar embernek, bármily foglalkozásra szánta is végezte.

Az iskolákban, ott ahol a vallás-erkölcsöt, hazafiságot és tudományt a polják: ott van a magyar nemzet jövője! Nem akarjuk mi ezzel azt mondani, hogy minden ember doktor és tudós legyen! Isten menst! Hanem azt állítjuk és bizonyítjuk, hogy bármely foglal-

kozásban legyen is valaki, abban tökéletes és egész legyen.

Ma már éhen hal a szántó-vető, aki csakével szánt; tönkremegy az iparos, aki a régi módjára győgit; az ügyvéd, aki a régi jogelvetek szerint véd; a mérnök, aki a régi alapművelésnél többet nem ismer; a tisztviselő, a ki perzsa satrapa-rendszer szerint kormányoz stb. stb.

Ma már azon kell lennünk, hogy a nyers erő felett is túlsúlyban legyen az ész, a természetes ész vezesse s művelje ki a tudomány. A tudomány, mely nem egyesek privilégiuma, hanem közkincese az egész emberiségnek.

Nemcsak az a tudomány, ha valaki syr, chaldeus avagy szanszkrit nyelvben beszél; nemcsak az, ha valaki ismeri a fűben, fában, ásványokban s levegőben rejlt mérget és orvosságot; avagy kisművelésű a Corpus Juris — az is tudomány, ha a szántóvető észszerűen tud gazdálkodni, ha az iparos a kor igényei szerint tudja a maga portékáját készíteni.

Élvész a nép, a mely tudomány nélkül való, mondja a biblia s mi hozzátehetjük, hogy azon népé a jövő, a mely a tudományt megbecsüli.

Es városunk polgársága előtt nyitva vannak a tudomány csarnokai.

Itt vannak a jogi és theologiai akadémia, a gymnasiumok, — a gazdasági iskola, — a real- és kereskedelmi iskola helyben, sok más távol bár, de némi szorgalommal s aldozattal könnyen elérhető közelségben.

Ismételjük, nem arra buzdítunk mi, hogy mindenki, a mint szokás mondani, ur legyen, az az u. n. honoratior-pályára adja fejét.

Ur legyen mindenki: ura saját mesterségének és foglalkozásának! Niucs szükségünk a félemberekre és kontárokra. Egész emberek alkották a hazát és csak egész emberek tarthatják fenn.

Ki az egész ember? Az, a ki abban a foglalkozásban, amelyet számára akár a saját akarata, akár a végzés jelölt ki: ön-tudatosan, kellő képességgel ellátva, szorgalmasan dolgozik önmaga, családjá, városa, egyháza és hazája jólétéért.

A „DEBRECZENI” TÁRSASÁGA.

Mese.

Hej az a boldog diák élet! meg most is jól esik visszagondolnom arra a czigányos életre, melyet két nagyreményű barátommal egy szűk harmademeleti fővárosi szobácskában áteltünk. Szegények voltunk mind a hárman, néha napján — a hó 5-ketől 30-ig — nem volt hármanak egy krajczárunk se, s kezdődött a fekete éretetek evadja, levente és olcsó és megvetett gyümölcs luculusi lakománk. De milyen gazdagok voltunk a fekete reték mellett is, melyet különben a kapu alatt áruló kola is csak — hiteibe adott! Gazdagok elmeben, jó kedélyben s meg dussabb reményekben s nagy várakozásokban. Együnk se akart kevesebb lenni miniszterelnöknel, no meg tudományos akadémiai elnöknel.

Szetszóródtunk; egyikünk szerény vidéki fiskális lett, a másik valahol tot csemeteket tanított a mensara. De a harmadik, köztünk a legtehetségesebb, elvezett szemünk elől. Hosszu éveken át híret se hallottuk s miattal mi ketten szerezv s népes családi kört alapítottunk, ő róla azt se tudtuk, hogy hol van.

Ő volt köztünk a költő, a művész, a leg-röpkébb szójatekő, a legszellemesebb hasonlatok az ő ajkairól ropogtak el. Nagy alkalmazható fekete szemét, kissé borus magas homlokát, mihtha ma is magam előtt látom. Ismeretekre is felülmúló miadaktólunk s nem egyszer csodálunk melyeséget elmelet s rendkívüli emlékező tehetőségét.

Aldott jó fia volt, minden gonosz tréfákat elűrt s kimondhatatlan gyöngédséggel viszonozta.

Egyszer valami hivatalos ügyben fölvettem Pestre s miattal kedvtelve nézgettem estefele setámon az Andrássy-ut gyönyörű palotasorait, egyszerre csak elém vetődik régen látott barátom. Alig ismertem reá. Haja egészen ősz volt, pedig meg alig több egy év-tizedenél, hogy utójára, mint reményekkel teli ifjút baxtam el. Nagy homlokát redő verte fel, csak szeméinek borus, ábrándos fénye volt a régi. Kissé hanyagul volt öltözködve.

Nagyon megörültem neki, összecókoltunk ott az utca közepén. Szemrehányólag kérdézősködtem tőle elete, eddigi sorsa, jövője, jelenje felől. Csak nagyon farkas feleleteket adott.

— Eltem; nem látod rólam, ez a korán őszült haj, ez a meg nem idevaló ráncos homlok nem eleget beszél élettörténetemről. Kergettem ideákat s a mikor elfogtam egyet-egyet, összezsigorodott a kezem közt, mint valami varagonyos béka.

Hazamentünk szállásomra, ott jó vacsora s jó bor mellett kissé fölegedtet komorsága. — Kiváncsi vagy élettörténetemre. Látom gunyos mosolyodot, hogy meg mindig a régi ideálistámnak tartasz, — a szellemi forrása már sok ideje elapadt ajkaimon. No hát hallgass meg, a hogy latom régi jó arcedat, mihtha annak a kis diák-szobának a kepe elevenülne meg bennem, a melyben eltem leg-boldogabb pillanatait töltöttem, — régi szokásom szerint elmondok neked egy mesét:

— Egyszer volt, hol nem volt egy jámbor jó fiú, kinek igen sok kincse volt; nem örökölte, nem kapta, hanem az Isten adta neki; két tarsolya volt neki, telisded teli kincsekkel, aranyval és ritkábbal ritkább drágakövekkel.

Es eme kincsek meg csodareje is volt.

Ilyen egész emberré képeznek ki mindnyájunkat a szakiskolák. Sohse felejtjük el azt a régi jó magyar mondást: »Fiam, légy különb az apádnél.«

A becsületnek, a tisztességnek nincs fokozata, de a tudománynak van. Legyünk becsületesek, mint apáink, de tanuljunk és tudjunk többet, mint ők.

Legyünk egész emberek és ha e magyar haza polgárai egész emberek lesznek: akkor lesz a magyar haza is egészséges — független, szabad és boldog!

Legyünk tehát egész emberek!

— Belföldi hírek. Vallyi Árpád, a szomszói kerület orsz. képviselője, a függetlenségi és 48-as párt tagja, vasárnap tartotta beszámolóját, melyben igen határozottan es keményen elítéli Ugron eljárását. — Az egri vérengzéshez. A verengző katonai tisztiek szobafogságban vannak s az ügyben vezény bizottság fog eljárni és ítélni. — Halál a sz. Deutsch Vilmos, fővárosi ösmert kereskedő, 71 éves korában elhunyt. — A kalocsai véres bírósági választás ügyében e napokban tesz indítványt az e bünperben delegált köztudó Soos Kálmán dr. kir. algyűsz. Az indítvány felett a kalocsai kir. törvényszék fog határozni. — A pénzügyminiszter kitűntetése. Egy bécsi lap azt a hírt hajtja Budapestre, hogy Wekerle Sándor pénzügyminisztert legközelebb ki fogják nevezni valóságos belső titkos tanácsosnak. — Ábrányi Emil országgyűlési képviselőnek a kezelési választás kerület polgárai bizalmat szavaztak s fölkeret, hogy lemondási szándékát vonja vissza. Ábrányi Emil ki is jelentette, hogy enged választói óhajának és lemondási óhajától eláll. — A millenium. A Temes megye által a millenium ügyében kiküldött bizottság azt határozta, hogy a millenium megünneplésére a kormány kerendő fel, abból a célból, hogy a törvényhozás útján lépéseket tegyen.

— Külföldi hírek. A svéd trónörökös Beccben. Oszkar Gusztáv Adolf, svéd trónörökös Badeből Beccbe érkezett, onnan pedig Egyiptomba utazik. — A hollandi király halálát. Amsterdamban minden pillanatban várják a király halálát. A csapatok keszenletben vannak. — Az erzerumi helyzet. Erzingianból érkező jelentések szerint az erzerumi helyzet nagyon komoly. Az orosz csapatoknak a határon való összevonása meg egyre tart. Hír szerint 75,000 ember van már ott összpontosítva. — A portugál válság. Martens Ferrao elvállalta az új kabinet megalakítását, s hír szerint a külügyi tárczát veszi át. Belgiumi hírek. g. Casal Riberoi emlegetik. — Vilmos német

Minél többet osztogatott, ajándékozgatott el belőle, a két tarsolya annál inkább megletek. Egykor a kincses fiú nagy vándor utra ment, hogy fölkeresse a nyomort, a saanyarúságot, hogy enyhítsen rajta. Irto háborút esküdött a nélkülözésnek, az éhezésnek, a szegénységnek. Magára keveset gondolt, adakozás által csak azt akarta csodás kincset megszerpírtani, hogy minél többet juttasson az arra áhító szegényeknek. Bejárta szelében, hosszabban a világot, hogy vigaszt s enyhület nyújtsion az elhagyottaknak, hogy segítse a tehetetlent, vigasztalja az árvt s megmentse a veszendőt. Nem nézett bűntört s bűntelemt, nem győntet s hatalmasat, nem ellenséget s jó barátot. — adott mindenkinek, kiről sejtte, hogy réa szorul, s ki kért tőle. Nem ijesztette férdáság, tikkasztó hó, fagyasztó hideg, erőtrábló sivatag, ment ment, meg anyyi időt se vett magának, hogy egy pár sarut csináltasson magának. Meztláb mendegélt, tükken-bökrön, hegyes kővön; túske megszagatta, hegyes kő meg-ebezte, vadállat megkergette, de ő semmi el nem ijeszte.

Forró nap eltikkasztá, szomju sivatag nyelvet inyehez szárdta, esó megcsapta, de ő csak tovább ment verző lábál, meztláb, li-hegő szomju ajkát, hogy nyomort enyhítsen, a hol rátalál. Ruhája lerongyolott, szakála agas-bogas lett, túske bele akadt, bojtörján réaragott, de meg az éjjeli nyugodalmat is megvonta magától, hogy a sorsuldozte ember megvontat magától, hogy a sorsuldozte ember szenvedéseit enyhítse. Erdő vad gyümölcsöt ette, fagyókereken ragódott, kökenyen, somon lakomázott, hogy magasztos művétől meg az evesre való időt se rabolja el.

Persze, hogy híre ment a fiúnak, jöttek hozzá messze földről, a kik bajban voltak s a kik segélyre szorultak. Persze, hogy irigye is keletkezett; sok, gonosz ember, kik lopva a tarsolyba markoltak s loptak belőle. Olyan is volt, ki éjjel relesett fegyveresen es dulakodott vele, hogy az egész tarsolytól megrabolja. Némielyik hozzásegődött, s együtt járt vele, hogy valamikép kedvező alkalommal elcsuhsesse isteadta kincset. De mindez hiábavaló volt, mert a ki valamit éjjel ellopott tőle, az reggelre magától visszakerült a tarsolyába, a mit meg nappal rabolt, az éjszakának idején vándorolt vissza hozzá.

Szegény jó fiú, mennyit megkergettek, gonosz zsiványok majd megölték, hitvány utóaláló rablók megkínözték, csakhogy kincsetől megfosszák. De mind hiába. Mert kiki csak annyit mondhatott abból a kincsből magának, a mennyit az ifju örkent adott neki, a többi mind visszajött hozzá é a tarsoly terhe csak attól könnyült, a mit haszontalanul elhullajtott, mert az ajándék helyén kétszer annyit adott.

Mikor aztán híre járt, hogy milyen természetű a kincs, az irigység helyett haraggal es dühvel fogadták, s meg azok is, kik adományára szorultak, haragvának reá, s kiket fölsegélt, kinevettek, hogy mennyi viszonagságot s üldözetest szenvedett. S ha bevezette valamely vidéken nehéző művét, gonosz emberek, sárral, kövel dobálták, bottal a határból kivertek es meg a jök is guyolták, nevetétek, meg a kiket ő emelt föl, azok is csufláltak. Mondták neki, vegyen a kincsből hazát, szép ruhát, kalászos földet, pihenjen meg es élvezze az Isten adományát. — De nem hajtott reájuk, csak ment tovább.

Egyszer hozzá csatlakozék egy kis leány, igénytelen kicsi teremtes, a ki megszánta, hogy így egyedül eleigázz, rongyosan, megsebezve jár — együtt ment vele s beszélt hozzá nyissasan, szépen, s úgy gömbölyű kök szemével nézett hozzá olyan gyönyörűséggel,

császár tegnap érkezett Bécsbe, hol rendkívüli fényvel fogadták. A megérkezéskor uralkodók a német császár megölelték es megcsókolták. — A német szociális hatálya, mely a tegnap véget ért, es bizalommal nezelek a falalozás. Kerr Al gunyos író, Parisban

levele.

(Kossuth Ugron akciójáról.)

Herman Ottó orsz. képviselő szept. 22-én levelet intézett Kossuthoz, hogy kikérje véleményét es tanácsát Ugron akciójáról. Kossuth a levélre hosszabb levelet válaszolt, melyben föltette műleliteli Ugron akcióját. ki bizonyára lesújt a Kossuth elítelő szava.

Kossuthnak nagy fontossagu legujabb levelet a következő kivonathat közöljük. Levelét azon kezdi Kossuth, hogy keveset olvasott Ugron válsalatról, de amit olvasott, abból azt látja, hogy pártbomlasztak a kar előidézu, a mi nézete szerint herosztratesi szándék, mer az olyan párt, a mely 14 főből 90 részszorodott, az országban számot tesz s mindenkit meg kell becsülnie. Ugron azonban kénkött dob válsalataival a pártba.

Teljesítve Herman kérését, kifejti ezután a párt helyzetét es a maga álláspontját, tekintetbe véve a hozzá fordult képviselő helyzetet is.

Konstatálja, hogy a párt helyzete kezdetől fogva mindig egy es ugyanaz volt. Mint-hogy ma mindenki tiltakozik az ellen, hogy negyvenkilences, a párt ma is a negyvennyolcas alapon áll, a mely megfelel a pragmatika szankciónak, ez pedig megfelel az 1848-iki álláspontnak.

Tehát akár hogy szabadkozik is bárki, a párt a personal unio alapján áll.

A pragmatika szankcióna vonatkozólag megjegyzi Kossuth, hogy az kétoldalú szerződés a nemzet es a dinasztia között. Nemcsak úgy kell a dolgot felfogni, hogy mivel tartozik a nemzet a dinasztiaának, hanem úgy, hogy a dinasztia mivel tartozik a nemzetnek s a mit megkövetelhet a maga részére a dinasztia a nemzetől, azt nyilván megkövetelheti a nemzet is a dinasztiatól.

A pragmatika szankción alapjan írja a nagy számúzt, az 1790—91-ki X-ik t.-cz. írja körül Magyarország függetlenségét. Az 1848-iki törvényhozásnak is csak az volt a célja, hogy becsületes, bekes uton óvja meg a nemzet jogait es egy hajszálnnyal sem követelt többet, mint a mennyit a pragmatika szankción a nemzet számára biztosít. E jogos es törvényes követelések beállítását fegyveres erővel akadályozták meg s őt (Kossuthot)

tarsolyba markoltak s loptak belőle. Olyan is volt, ki éjjel relesett fegyveresen es dulakodott vele, hogy az egész tarsolytól megrabolja. Némielyik hozzásegődött, s együtt járt vele, hogy valamikép kedvező alkalommal elcsuhsesse isteadta kincset. De mindez hiábavaló volt, mert a ki valamit éjjel ellopott tőle, az reggelre magától visszakerült a tarsolyába, a mit meg nappal rabolt, az éjszakának idején vándorolt vissza hozzá.

Szegény jó fiú, mennyit megkergettek, gonosz zsiványok majd megölték, hitvány utóaláló rablók megkínözték, csakhogy kincsetől megfosszák. De mind hiába. Mert kiki csak annyit mondhatott abból a kincsből magának, a mennyit az ifju örkent adott neki, a többi mind visszajött hozzá é a tarsoly terhe csak attól könnyült, a mit haszontalanul elhullajtott, mert az ajándék helyén kétszer annyit adott.

Mikor aztán híre járt, hogy milyen természetű a kincs, az irigység helyett haraggal es dühvel fogadták, s meg azok is, kik adományára szorultak, haragvának reá, s kiket fölsegélt, kinevettek, hogy mennyi viszonagságot s üldözetest szenvedett. S ha bevezette valamely vidéken nehéző művét, gonosz emberek, sárral, kövel dobálták, bottal a határból kivertek es meg a jök is guyolták, nevetétek, meg a kiket ő emelt föl, azok is csufláltak. Mondták neki, vegyen a kincsből hazát, szép ruhát, kalászos földet, pihenjen meg es élvezze az Isten adományát. — De nem hajtott reájuk, csak ment tovább.

Egyszer hozzá csatlakozék egy kis leány, igénytelen kicsi teremtes, a ki megszánta, hogy így egyedül eleigázz, rongyosan, megsebezve jár — együtt ment vele s beszélt hozzá nyissasan, szépen, s úgy gömbölyű kök szemével nézett hozzá olyan gyönyörűséggel,

emberen. MOR gyermek... László, kir. albiró.

OSZREI-TELEREI

egyenese arra kényszerítették, hogy az inkompatibilitás álláspontjára helyezkedjen. Azert választotta a számkivetést, hogy örök figyelmeztetés gyanánt álljon a korona előtt s intse arra, hogy tiszteljen tartsa, meg ne csorbítsa a nemzet jogait.

De a nemzet önmagát nem száműzheti. Itt élnie, halnia kell; számolni tartozik a tényleges viszonyokkal s meg kell velük küzdenie, hogy jogai érvényesüljenek.

Küzdjön tehát folyton törvényes alapon békés eszközökkel, a míg lehet, de ha ezeket kimerítette s jogaihoz nem juthat, akkor nemcsak szabad a forradalom, hanem szükséges is.

Kötelessége a nemzetnek a jogaiért való küzdelem, mert a lojalitást vagy magyarán, hogy ez jogfeladat jelent, elfogadni sohasem szabad. A lojalitás vége ott van, ahol a hazalegjobb érdekek kezdődnek.

Megírja ezután Kossuth, hogy mit mondana Herman Ottó helyében az október elsején kitűzött értekezleten. Azt, hogy a párt programját magyarán helyen valónak nem tartja, mert mit mondhatna a párt? Csak konstatálhatna, hogy nem áll negyvenkilences alapon. Erre szükség nincs, mert ezzel azt is mondana, hogy az uralkodóház iránt való lojalitása csak mostanától datálódik. Pedig ez nem így van, mert mindig ugyanegy alapon állott, mindig elismerte a koronás király jogait, megadta neki mindazt, a mire számíthatott. A lojalitást tehát mostanától számitani nem lehet.

A levél erősen kritizálja az elítelt Ugron Gábor eljárást. A többi közt megjegyzi Kossuth, hogy abban az esetben, ha Ugron a perszonalitási eljárást és a beszédeiben elmondottakat tartja főcéljának, azt a kérdést kell hozzá tenni, hogy mit fog tenni akkor, ha az uralkodóház, illetőleg Bécs a követeléseket nem teljesíti? Talán misét fog mondani az ő jámbor óhajlásainak emlékeire? Ez nevezetesen.

Figyelmezteti Kossuth levele Ugront, hogy tavaly, július 3-án, azon banketten, a melyet a két ellenzék tartott, a mérsékelt ellenzéknek egy igen kiváló tagja határozottan kifejtette felköszorójában, hogy a nemzetnek jogaiért való küzdelemben meg kell kísérnie minden békés és törvényes eszközt.

De ha ezek ki vannak merítve, mondta az illető szónok, akkor nem is hiszi, hogy akadna egyetlen ember is, a ki nem úgy vélekedne, hogy a nemzet jogait más utakon is biztosítani kell.

A választókerületekben, így folytatja a levél, azt hirdette Ugron Gábor, hogy a pártban negyvenkilenceseknek vannak az erre felelő kaptá az illetőtől, hogy ők nem negyvenkilencesek.

A mikor pedig azzal vádolta Polónyit, hogy Kossuthnak a diaasztia-ellenes mozgalom megindítását ajánlotta, a mit soha sem tett, szíven megkapta a cselekedet, de azért mégis beszélt a negyvenkilencesekről, pedig ott, a holgentlemanek állanak egymással szemben s Ugront gentlemannek tartja, ilyen kétszeres meghazudtolás eleget lehetne.

A tizenkét sűrűn teltről napgyerdeki államjogi distinkciókat tesz Kossuth s a többi közt hivatkozik az angol Broughamre, a ki ugyaazt a meggyőződést hirdeti, a melyre őt a tapasztalás tanította.

Az mondja tudniillik, hogy a holket nemzet egy uralkodó alatt áll, ott az egyik nemzetnek okvet-

etlenül a rövidvidebbet kell huznia, még pedig annak, a melynek kebelében az uralkodó nem tartózkodik. — Ezt konstatálta Brougham, Kossuthot pedig megtanította rá a tapasztalás.

A nagy számúztótt keserű panasszal emlékezik meg levele végén a honossági törvényről s különösen azt fájjalja, hogy Magyarországon nem akadt egyetlen választókerület sem, mely képviselőjétől számon kérte volna a törvény megszavazását!

— Országgyűlés. A képviselőház tegnap, okt. 1-en tartotta első ülését a nyári szünet után. A pártok teljes számmal megjelentek, s a karzatok is telve voltak; a miniszterek közül csak Szilágyi hiányzott. Az interpellációk előtt gr. Szapáry Gyula miniszterelnök nyilatkozott az országgyűlés legközelebbi munkarendjéről, s általános helyesléssel találkozott az az indítvány, hogy míg az egyes bizottságok dolgozni fognak, addig a ház ne tartson érdemleges ülést. E szerint ma és holnap még lesznek ülések, de azoatúl kezdve okt. 27-ig a képviselőház (ha csak rendkívüli okok fel nem merülnek) szünetelni fog. — Következik az interpellációk s Gulner Gyula volt az első, a ki a hivatalos nyelv ügyében interpellált. Ugyane tárgyban interpellált Ugron Gábor is; s mindkettő a miniszterelnök adandó válaszára tartották fel érdemleges fejtételeiket. A brányi Kornél az egy eset tárgyában interpellált, s kiemelte, hogy nem lát az esetben a politikai affairt, de illetékes helyről vár megajutást arra nézve, hogy igaz-e, hogy több feyveres tiszt vagdalt egy feyverelő polgárt? ha igaz, lesz-e megfelelő megtorlása? Gróf Szapáry Gyula egyik interpellációjára sem felelt s így e hó 27-éig aligha fog az interpellációkra válaszolni. Ülés elején megbizatott az első, hogy a ház szerencse-kivánatait ő felsege születes-napja alkalmából okt. 4-en a trón előtt tolmácsolja. A mai ülése háznagyot és bizottsági tagokat választanak.

A főrendiház tegnap déli 12 órákor tartotta a szünet után első ülését Vay Miklós báró elnökölte alatt. Az ülések a királyi keziirat kihirdetésén s az elnöki előterjesztésén kívül egyéb tárgya nem volt.

— Az Ugron ügy. Számos függetlenségi és 48-as párti orsz. gyűl. képviselő kedden délután 4 órákor bizalmas tanácskozásra jött össze a kerepesi-úti klubhelyiségben, a hol különben már délelőtt is eleven élet uralkodott. A jelen voltak névsora im ez:

Bornemissa István, Hevessy Benedek, Pázmány Dénes, Vécsey Endre, Papszász Károly, Luby Géza, Isák Dezős, Matjánhelyi Ádám, Zoltán János, Kürthy Sándor, Papp Elek, Thaly Kálmán, Polónyi Géza, Genesey Albert, Csajkos Gyula, Szadovszky József, Dobay János, Vallyi Árpád, Herman Ottó, Tóth Ernő, Justh Gyula, Eötvös Károly, Horváth Ádám, Konkoly-Thege József, Gulácsy Gyula, Beniczky Árpád, Tóth Antal, Madarász Jenő, Kun Miklós, Lukáts Gyula, Meszlényi Lajos, Madarász József, Károlyi Gábor gróf, Kaposty János, Foruszek Sándor, Szalay Károly, Petrich Ferenc, Kossa Dezős, Nagy Ferenc, Simonffy János és Tulok Benő.

A tanácskozás azzal indult meg, hogy Eötvös Károly, bár nem formális értekezletéről, hanem csak bizalmas eszmecseréről van szó, jónak látta a vitaközi rend megővését véget, hogy elnök választassék. Javasolta is mindjárt, mint legidősebbet Malarsz Józsefet, a ki egyhangú lelkesedés közt foglalta el az elnöki széket.

— Az Ugron ügy. Számos függetlenségi és 48-as párti orsz. gyűl. képviselő kedden délután 4 órákor bizalmas tanácskozásra jött össze a kerepesi-úti klubhelyiségben, a hol különben már délelőtt is eleven élet uralkodott. A jelen voltak névsora im ez:

Bornemissa István, Hevessy Benedek, Pázmány Dénes, Vécsey Endre, Papszász Károly, Luby Géza, Isák Dezős, Matjánhelyi Ádám, Zoltán János, Kürthy Sándor, Papp Elek, Thaly Kálmán, Polónyi Géza, Genesey Albert, Csajkos Gyula, Szadovszky József, Dobay János, Vallyi Árpád, Herman Ottó, Tóth Ernő, Justh Gyula, Eötvös Károly, Horváth Ádám, Konkoly-Thege József, Gulácsy Gyula, Beniczky Árpád, Tóth Antal, Madarász Jenő, Kun Miklós, Lukáts Gyula, Meszlényi Lajos, Madarász József, Károlyi Gábor gróf, Kaposty János, Foruszek Sándor, Szalay Károly, Petrich Ferenc, Kossa Dezős, Nagy Ferenc, Simonffy János és Tulok Benő.

A tanácskozás azzal indult meg, hogy Eötvös Károly, bár nem formális értekezletéről, hanem csak bizalmas eszmecseréről van szó, jónak látta a vitaközi rend megővését véget, hogy elnök választassék. Javasolta is mindjárt, mint legidősebbet Malarsz Józsefet, a ki egyhangú lelkesedés közt foglalta el az elnöki széket.

Ez megtörténvén, ismét Eötvös jelentkezett szólásra. Igen röviden beszélt. Kifejtette, hogy a párt programja és egyesei a nyári folyamán szenvedélyes támadásoknak voltak kitéve, a melyek szükségessé teszik, hogy a párt nyilatkozzék. Ugron a 49-eskedés vádjával állott elő; ez a vád valótlán. Mi nem csinálunk 49-es politikát, sem szept. 14-ét, sem október 6-át. (Élnék helyeslés). Indítványozza, hogy az okt. 1-iki pártkonferencia elé terjesszessék egy határozati javaslat, melynek tartalma ez lenne:

„Mondja ki a párt, hogy programja a magyar ázatának semmi szükségét nem látja és abba nem bocsátkozik. A párt rendületlenül áll az 1874 diki program s a függetlenségi meg a 48-as párt koalíciójakor alkotott 1884-iki manifestum alapján. Mondja ki a párt, hogy az ellene hangoztatott 49-eskedési vád méltatlan és a laptalan gyanasítás, melyet a leghatározottabban visszautasít.” (Helyeslés).

Kiss Albert elfogadja Eötvös határozati javaslatát, abban a reményben, hogy az a kívánt eredményre fog vezetni. De szükségesnek tartja biztosítékról gondoskodni, a mely jövőre elejét vegye a pártfegyelmé sánálatos megbontásának. Kívánatos, hogy alkottassék egy ház-ügyrend, mely a pártkor tagjaira kötelező legyen. Indítványozza, hogy ennek elkészítésével a párt elnöke bizassék meg.

Vallyi Árpád az ügyrend kérdését sürögőnek tartja s bizottság kiküldését indítványozza, mely irányvonalba lépve, munkálatait már a part-értekezlet elé terjessze. Eötvös határozati javaslatához ő is hozzájárul.

Simonffy János, Meszlényi Lajos, Kossa Dezős, Petrich Ferenc és Szalay Károly jelentették ki ezután hozzájárulásukat Eötvös határozati javaslatához. Valamennyien kijelentették azonban, különös élességgel pedig Meszlényi, Petrich és Szalay, hogy a határozat illy általános és enyhe formáltságába csakis azért nyugodnak bele, mert remélik, hogy Ugron ebből is le fogja venni a kívánatos következtetést.

Az értekezlet ezután egyhangulag elfogadta az Eötvös Károlyi proppozícióját s megbiztáta őt, hogy a határozati javaslatot terjessze a párt-konferencia elé az ügyrend dolgában Vallyi indítványát fogadták el.

A függetlenségi párt képviselői közt már most elénk tanácskozás tárgya volt a két elnöki szék betöltése. Polónyi, mint azt már megintuk volt, lemondott, Ugron — semmi kétség — szintén le fog mondani. Polónyit, hogy elégtelent adjanak neki, újra megválasztják, a mire azonban ő ismét lemond. Sok mindenféle kombináció után abban történt megállapodás, hogy a párt az alelnökségre Isák Dezőst és Justh Gyulát jelölje, a kik a pártnak erősen szímetevő tagjai.

Ugron Gábor és a vele tartó képviselők kedden este 6 órákor, Ugron lakásán, értekezletet tartottak. Ott voltak: Holló Lajos, György Gyula, Bartha Miklós, Lits Gyula, Matkovics Tivadár, Zboray Béla, Unger Alajos, Reviczky Károly, Molnár József, Hoitsy Pál, Komjáthy Béla, György Elek és Mudrony Soma. Az értekezlet eltartott esti 9 óráig. Az összes fennforgó kérdéseket és eshetőségeket tüzetesen megvitaták és végül elhatározták, hogy miután Irényi Dániel határozati javaslatot fog a pártértekezlet elé terjeszteni, bevárják azt es ha megfelel kívánságaiknak, készségesen elfogadják, hogy a párt egysége és be-

vége meg ne bontassék. Ezt különösen és ismételen hangsúlyozta az értekezlet. Ha azonban Irényi javaslata nem lenne elfogadható, akkor külön határozati javaslatot készítenének.

— A ref. papok orsz. értekezletét tegnap délelőtt 10 órákor folytatták a budapesti ev. gimnázium dísztermében Kovács Albert elnökölte alatt. Miklóssy Márton jegyző a napirend előtt fölémlítette, hogy a tegnapelőtti értekezlet bizottságot küldött ki egy új memorandum kidolgozására, melyben a kormánytól az ev. református lelkesek anyagi helyzetének javítását kérik. Mivel tudomása szerint az értekezlet tagjai közül sokan a nagy királyi memorandumhoz ragaszkodnak, szavazást ker a fölött, hogy a tegnapelőtti értekezlet határozatát fenntartja-e, vagy nem? Hosszas vita indult meg e kérdés körül. Kiss Albert orsz. képviselő, Fráter Sándor és Kovács Albert elnök ismételt felszólalása után ez utóbbiak azt az indítványt fogadták el, hogy olvasák fel a nagy királyi elaboratumot s azután a tegnapelőtti kiküldött bizottság emlékiratát s aztán szótölésből határozzanak, hogy melyiket fogadják el. A felolvasás megtörténvén, a sztalos elnök azt a véleményét fejezi ki, hogy a konventet ne a konventhez, hanem a konvent utján a zsinat hoz küldjék, mat felsőbb fórumhoz s az terjessze a törvényhozás elé. Péntek Ferenc, a mozgalom megindítója, hosszabb beszédben indokolja álláspontját, mely szerint a nagy királyi elaboratumtól eltér, dacára annak, hogy egyik létrehozója volt annak. Kiss Albert orsz. képviselő az új petíziót elfogadja némi módosítással. Az ő véleménye az, hogy az 1848. évi. 20. törvényzikk teljes végrehajtásának követeléséhez ragaszkodni kell. Ha most nem volna abban a helyzetben, hogy a törveny egész terjedelmében érvényre emelje, kerjek addig is, hogy a konvent a törvényhozás útján hasson oda, hogy legalább a lelkesek igazán szomorú helyzetén segítsen. A konvent ez értelemben írjon fel a törvényhozashoz. S egesz váry József helyesli a Kiss Albert módosítását, de a felsőbb egyházi hatóság megkeresését, az iránt tiszteletességnek tartaná s azt indítványozza, hogy az elaboratum egyséjüleg ne csak a konventhez, hanem a zsinathoz is benyujtassék. Többek felszólalása után a közgyűlés kimondta, hogy hozzájárul Kiss Albert módosításához, mire elnök felteszi a kérdést, hogy általános-ságban elfogadják-e az értekezlet az előterjesztett új elaboratumot. A gyűlés egyhangulag elfogadta. — Végül az elaboratum benyújtására egy végrehajtó bizottságot alakítottak, melynek tagjai lettek: Kovács Albert elnök, Fráter Sándor, Segevary József Szóts Farkas, Papp Károly, Osvath Imre, Kenessey Pál, Megyeri István, Kiss Albert, Balogh Ferenc, Szabó Károly, Miklóssy Márton, Károna Peter, Várady Lajos, Péntek Ferenc, Biki Károly, Balogh György, Levay Lajos, Szini Pál, Bakasy Laszlo, Waller József, Gergely Károly és Isák Dezős. Ezután Péntek Ferenc indítványt tárgyaltak, egy lelkesi egyet alakítása tárgyában. Az ügyet Kovács Albert indítványára a végrehajtó bizottságnak tettek át. Az elnök zarszávaival a közgyűlés véget ért.

— A ref. papok orsz. értekezletét tegnap délelőtt 10 órákor folytatták a budapesti ev. gimnázium dísztermében Kovács Albert elnökölte alatt. Miklóssy Márton jegyző a napirend előtt fölémlítette, hogy a tegnapelőtti értekezlet bizottságot küldött ki egy új memorandum kidolgozására, melyben a kormánytól az ev. református lelkesek anyagi helyzetének javítását kérik. Mivel tudomása szerint az értekezlet tagjai közül sokan a nagy királyi memorandumhoz ragaszkodnak, szavazást ker a fölött, hogy a tegnapelőtti értekezlet határozatát fenntartja-e, vagy nem? Hosszas vita indult meg e kérdés körül. Kiss Albert orsz. képviselő, Fráter Sándor és Kovács Albert elnök ismételt felszólalása után ez utóbbiak azt az indítványt fogadták el, hogy olvasák fel a nagy királyi elaboratumot s azután a tegnapelőtti kiküldött bizottság emlékiratát s aztán szótölésből határozzanak, hogy melyiket fogadják el. A felolvasás megtörténvén, a sztalos elnök azt a véleményét fejezi ki, hogy a konventet ne a konventhez, hanem a konvent utján a zsinat hoz küldjék, mat felsőbb fórumhoz s az terjessze a törvényhozás elé. Péntek Ferenc, a mozgalom megindítója, hosszabb beszédben indokolja álláspontját, mely szerint a nagy királyi elaboratumtól eltér, dacára annak, hogy egyik létrehozója volt annak. Kiss Albert orsz. képviselő az új petíziót elfogadja némi módosítással. Az ő véleménye az, hogy az 1848. évi. 20. törvényzikk teljes végrehajtásának követeléséhez ragaszkodni kell. Ha most nem volna abban a helyzetben, hogy a törveny egész terjedelmében érvényre emelje, kerjek addig is, hogy a konvent a törvényhozás útján hasson oda, hogy legalább a lelkesek igazán szomorú helyzetén segítsen. A konvent ez értelemben írjon fel a törvényhozashoz. S egesz váry József helyesli a Kiss Albert módosítását, de a felsőbb egyházi hatóság megkeresését, az iránt tiszteletességnek tartaná s azt indítványozza, hogy az elaboratum egyséjüleg ne csak a konventhez, hanem a zsinathoz is benyujtassék. Többek felszólalása után a közgyűlés kimondta, hogy hozzájárul Kiss Albert módosításához, mire elnök felteszi a kérdést, hogy általános-ságban elfogadják-e az értekezlet az előterjesztett új elaboratumot. A gyűlés egyhangulag elfogadta. — Végül az elaboratum benyújtására egy végrehajtó bizottságot alakítottak, melynek tagjai lettek: Kovács Albert elnök, Fráter Sándor, Segevary József Szóts Farkas, Papp Károly, Osvath Imre, Kenessey Pál, Megyeri István, Kiss Albert, Balogh Ferenc, Szabó Károly, Miklóssy Márton, Károna Peter, Várady Lajos, Péntek Ferenc, Biki Károly, Balogh György, Levay Lajos, Szini Pál, Bakasy Laszlo, Waller József, Gergely Károly és Isák Dezős. Ezután Péntek Ferenc indítványt tárgyaltak, egy lelkesi egyet alakítása tárgyában. Az ügyet Kovács Albert indítványára a végrehajtó bizottságnak tettek át. Az elnök zarszávaival a közgyűlés véget ért.

— A ref. papok orsz. értekezletét tegnap délelőtt 10 órákor folytatták a budapesti ev. gimnázium dísztermében Kovács Albert elnökölte alatt. Miklóssy Márton jegyző a napirend előtt fölémlítette, hogy a tegnapelőtti értekezlet bizottságot küldött ki egy új memorandum kidolgozására, melyben a kormánytól az ev. református lelkesek anyagi helyzetének javítását kérik. Mivel tudomása szerint az értekezlet tagjai közül sokan a nagy királyi memorandumhoz ragaszkodnak, szavazást ker a fölött, hogy a tegnapelőtti értekezlet határozatát fenntartja-e, vagy nem? Hosszas vita indult meg e kérdés körül. Kiss Albert orsz. képviselő, Fráter Sándor és Kovács Albert elnök ismételt felszólalása után ez utóbbiak azt az indítványt fogadták el, hogy olvasák fel a nagy királyi elaboratumot s azután a tegnapelőtti kiküldött bizottság emlékiratát s aztán szótölésből határozzanak, hogy melyiket fogadják el. A felolvasás megtörténvén, a sztalos elnök azt a véleményét fejezi ki, hogy a konventet ne a konventhez, hanem a konvent utján a zsinat hoz küldjék, mat felsőbb fórumhoz s az terjessze a törvényhozás elé. Péntek Ferenc, a mozgalom megindítója, hosszabb beszédben indokolja álláspontját, mely szerint a nagy királyi elaboratumtól eltér, dacára annak, hogy egyik létrehozója volt annak. Kiss Albert orsz. képviselő az új petíziót elfogadja némi módosítással. Az ő véleménye az, hogy az 1848. évi. 20. törvényzikk teljes végrehajtásának követeléséhez ragaszkodni kell. Ha most nem volna abban a helyzetben, hogy a törveny egész terjedelmében érvényre emelje, kerjek addig is, hogy a konvent a törvényhozás útján hasson oda, hogy legalább a lelkesek igazán szomorú helyzetén segítsen. A konvent ez értelemben írjon fel a törvényhozashoz. S egesz váry József helyesli a Kiss Albert módosítását, de a felsőbb egyházi hatóság megkeresését, az iránt tiszteletességnek tartaná s azt indítványozza, hogy az elaboratum egyséjüleg ne csak a konventhez, hanem a zsinathoz is benyujtassék. Többek felszólalása után a közgyűlés kimondta, hogy hozzájárul Kiss Albert módosításához, mire elnök felteszi a kérdést, hogy általános-ságban elfogadják-e az értekezlet az előterjesztett új elaboratumot. A gyűlés egyhangulag elfogadta. — Végül az elaboratum benyújtására egy végrehajtó bizottságot alakítottak, melynek tagjai lettek: Kovács Albert elnök, Fráter Sándor, Segevary József Szóts Farkas, Papp Károly, Osvath Imre, Kenessey Pál, Megyeri István, Kiss Albert, Balogh Ferenc, Szabó Károly, Miklóssy Márton, Károna Peter, Várady Lajos, Péntek Ferenc, Biki Károly, Balogh György, Levay Lajos, Szini Pál, Bakasy Laszlo, Waller József, Gergely Károly és Isák Dezős. Ezután Péntek Ferenc indítványt tárgyaltak, egy lelkesi egyet alakítása tárgyában. Az ügyet Kovács Albert indítványára a végrehajtó bizottságnak tettek át. Az elnök zarszávaival a közgyűlés véget ért.

— A ref. papok orsz. értekezletét tegnap délelőtt 10 órákor folytatták a budapesti ev. gimnázium dísztermében Kovács Albert elnökölte alatt. Miklóssy Márton jegyző a napirend előtt fölémlítette, hogy a tegnapelőtti értekezlet bizottságot küldött ki egy új memorandum kidolgozására, melyben a kormánytól az ev. református lelkesek anyagi helyzetének javítását kérik. Mivel tudomása szerint az értekezlet tagjai közül sokan a nagy királyi memorandumhoz ragaszkodnak, szavazást ker a fölött, hogy a tegnapelőtti értekezlet határozatát fenntartja-e, vagy nem? Hosszas vita indult meg e kérdés körül. Kiss Albert orsz. képviselő, Fráter Sándor és Kovács Albert elnök ismételt felszólalása után ez utóbbiak azt az indítványt fogadták el, hogy olvasák fel a nagy királyi elaboratumot s azután a tegnapelőtti kiküldött bizottság emlékiratát s aztán szótölésből határozzanak, hogy melyiket fogadják el. A felolvasás megtörténvén, a sztalos elnök azt a véleményét fejezi ki, hogy a konventet ne a konventhez, hanem a konvent utján a zsinat hoz küldjék, mat felsőbb fórumhoz s az terjessze a törvényhozás elé. Péntek Ferenc, a mozgalom megindítója, hosszabb beszédben indokolja álláspontját, mely szerint a nagy királyi elaboratumtól eltér, dacára annak, hogy egyik létrehozója volt annak. Kiss Albert orsz. képviselő az új petíziót elfogadja némi módosítással. Az ő véleménye az, hogy az 1848. évi. 20. törvényzikk teljes végrehajtásának követeléséhez ragaszkodni kell. Ha most nem volna abban a helyzetben, hogy a törveny egész terjedelmében érvényre emelje, kerjek addig is, hogy a konvent a törvényhozás útján hasson oda, hogy legalább a lelkesek igazán szomorú helyzetén segítsen. A konvent ez értelemben írjon fel a törvényhozashoz. S egesz váry József helyesli a Kiss Albert módosítását, de a felsőbb egyházi hatóság megkeresését, az iránt tiszteletességnek tartaná s azt indítványozza, hogy az elaboratum egyséjüleg ne csak a konventhez, hanem a zsinathoz is benyujtassék. Többek felszólalása után a közgyűlés kimondta, hogy hozzájárul Kiss Albert módosításához, mire elnök felteszi a kérdést, hogy általános-ságban elfogadják-e az értekezlet az előterjesztett új elaboratumot. A gyűlés egyhangulag elfogadta. — Végül az elaboratum benyújtására egy végrehajtó bizottságot alakítottak, melynek tagjai lettek: Kovács Albert elnök, Fráter Sándor, Segevary József Szóts Farkas, Papp Károly, Osvath Imre, Kenessey Pál, Megyeri István, Kiss Albert, Balogh Ferenc, Szabó Károly, Miklóssy Márton, Károna Peter, Várady Lajos, Péntek Ferenc, Biki Károly, Balogh György, Levay Lajos, Szini Pál, Bakasy Laszlo, Waller József, Gergely Károly és Isák Dezős. Ezután Péntek Ferenc indítványt tárgyaltak, egy lelkesi egyet alakítása tárgyában. Az ügyet Kovács Albert indítványára a végrehajtó bizottságnak tettek át. Az elnök zarszávaival a közgyűlés véget ért.

— A ref. papok orsz. értekezletét tegnap délelőtt 10 órákor folytatták a budapesti ev. gimnázium dísztermében Kovács Albert elnökölte alatt. Miklóssy Márton jegyző a napirend előtt fölémlítette, hogy a tegnapelőtti értekezlet bizottságot küldött ki egy új memorandum kidolgozására, melyben a kormánytól az ev. református lelkesek anyagi helyzetének javítását kérik. Mivel tudomása szerint az értekezlet tagjai közül sokan a nagy királyi memorandumhoz ragaszkodnak, szavazást ker a fölött, hogy a tegnapelőtti értekezlet határozatát fenntartja-e, vagy nem? Hosszas vita indult meg e kérdés körül. Kiss Albert orsz. képviselő, Fráter Sándor és Kovács Albert elnök ismételt felszólalása után ez utóbbiak azt az indítványt fogadták el, hogy olvasák fel a nagy királyi elaboratumot s azután a tegnapelőtti kiküldött bizottság emlékiratát s aztán szótölésből határozzanak, hogy melyiket fogadják el. A felolvasás megtörténvén, a sztalos elnök azt a véleményét fejezi ki, hogy a konventet ne a konventhez, hanem a konvent utján a zsinat hoz küldjék, mat felsőbb fórumhoz s az terjessze a törvényhozás elé. Péntek Ferenc, a mozgalom megindítója, hosszabb beszédben indokolja álláspontját, mely szerint a nagy királyi elaboratumtól eltér, dacára annak, hogy egyik létrehozója volt annak. Kiss Albert orsz. képviselő az új petíziót elfogadja némi módosítással. Az ő véleménye az, hogy az 1848. évi. 20. törvényzikk teljes végrehajtásának követeléséhez ragaszkodni kell. Ha most nem volna abban a helyzetben, hogy a törveny egész terjedelmében érvényre emelje, kerjek addig is, hogy a konvent a törvényhozás útján hasson oda, hogy legalább a lelkesek igazán szomorú helyzetén segítsen. A konvent ez értelemben írjon fel a törvényhozashoz. S egesz váry József helyesli a Kiss Albert módosítását, de a felsőbb egyházi hatóság megkeresését, az iránt tiszteletességnek tartaná s azt indítványozza, hogy az elaboratum egyséjüleg ne csak a konventhez, hanem a zsinathoz is benyujtassék. Többek felszólalása után a közgyűlés kimondta, hogy hozzájárul Kiss Albert módosításához, mire elnök felteszi a kérdést, hogy általános-ságban elfogadják-e az értekezlet az előterjesztett új elaboratumot. A gyűlés egyhangulag elfogadta. — Végül az elaboratum benyújtására egy végrehajtó bizottságot alakítottak, melynek tagjai lettek: Kovács Albert elnök, Fráter Sándor, Segevary József Szóts Farkas, Papp Károly, Osvath Imre, Kenessey Pál, Megyeri István, Kiss Albert, Balogh Ferenc, Szabó Károly, Miklóssy Márton, Károna Peter, Várady Lajos, Péntek Ferenc, Biki Károly, Balogh György, Levay Lajos, Szini Pál, Bakasy Laszlo, Waller József, Gergely Károly és Isák Dezős. Ezután Péntek Ferenc indítványt tárgyaltak, egy lelkesi egyet alakítása tárgyában. Az ügyet Kovács Albert indítványára a végrehajtó bizottságnak tettek át. Az elnök zarszávaival a közgyűlés véget ért.

A baromfi-kiallítás megnyitása.
Debreczen okt. 2.
„Debreczen és vidéke baromfi tenyésztő egyesülete” által a „Margit-fürdő” vendéglőjének nagy termében rendezett baromfi-galamb- és madárkiallítás ma reggel 9 órákor nyitott meg.
A megnyitáson jelen voltak: Simonffy Imre polgármester, mint a kiallítás védnöke,

hogy a jó fiúnak repesett a szive és elejtette az emberek halátlanságát, a maga meghurcoltatását és nem volt többé, a miért epedett volna. Pedig ez volt a legnagyobb ellensége, mert mivelhogy kileste, hogy a fiu kincset elrabolni nem lehet, az ajándékozás meg csak szaporítja, minekutána ő már eleget öszszekunyorált magának, miközben a fiu elaludt, titkon lyukat vágott mind a két iszákknak a tükörbe, s a mit sem sejtő fiu a sötét éjszákán egyenként hullajtá el aranyait s minden kincset.

Bizony a jó fiu mindenét elveszíté, üres lett a két tarsoly, reggelre a kis leány is megszökött tőle, ő pedig sebes lábbal, ki-nevetve, megcsufolva koldusan járja be az országot.

Itt befejezte a mesét, s némán nézett a boros pohárra, mialatt én a meséből a tanúságot igyekeztem kivonni.

— Lásd, szólalt meg nagysókára, — ilyen vándor ifju voltam én, az ideálok eme két tarsolyával tele. Az a kincs a szivbeli és elméleti adomány, a mit erőszakkal elvenni nem lehet, a mi megszáporodik, minél adakozóbbak vagyunk vele. Az a hosszú út az élet s azok a nyomokat üldöző gonoszok a rablók, a sebező kővek, a túskek, a szővedés és nyomor, a gunykazaj és halátlanság az — élet. S akkor mindezekhez szegődik egy nő, a ki nemcsak elsanjargat, kinevet, sebez, — hanem megrabol minden ideáltól, elpusztítja szivünk s elménk áldását, — lyukat fúr a két tarsolyon, hogy a mi megmaradt, az is a sárba hulljon haszontalanul. Itt látsz korra ifju, de redős arcczal és fehér fővel — kocziatsunk!

„Az aranyos.”

— Elbeszélés.
Ford.: Publik Ernő (Folytatás.)

— Brita! — kiáltá halkán.
— Ki az?
— En! Jaj, a papám mindent megtudott és szörnyen elphaholt. És a mama is — bizony!
— Nincs több mondani való?
— Anyira szeretnék neked segíteni. Alig vártam már, hogy lássalak!
— Köszönöm, el lehetek segítség nélkül is!
— De Brita — könyörgött ő — én a puskámat, a kutyámat, mindnemem, amim csak volt, eladtam és nézd ezt kaptam értök.
Ezzel oda nyújtá piros zsebkendőjét, melynek egyik csücskébe valami bele volt kötve.

A leány gépiesen elvette a kendőt, pillanatilag a kezében tartogatta s azután messzire behajította a vízbe. . . . Ajkain egy mosoly jelent meg, a megvetés mosolya.
— Áldjon meg az Isten Halvard! — mondá nyugodtan s belökte a csónakot a vízbe.

De hát Brita — kiáltott ő — mit kívánsz tőlem?
Brita felelte karjaiban a gyermeket, s az üres helyre mutatott oldalá mellett.
Ó nagyon jól sejtette, hogy mit jelentett az s pillanatilag haborva állott, majd eltkarta kezeivel arczát s elkezdett zokogni.
Egy fél óra múlva már Brita gyermekével a hajó fedélzetén állott; a könnyű hajótest mintegy hozzá simulni látszott a hullámok hajlásához, minden erőfeszítés nélkül kiemelkedett a tajtékoz habok közül, mint

valamely óriás madár, melynek szárnyai végig surranak a fölkelő nap első sugarainak tüzeben égő tenger felszínén.

Hosszu, lelkifárasztó utazás volt. A hajón egy óre, angol pap is utazott, a ki régi-seketek gyűjtögetett, Brita eladta neki ezereit s így anyi pénzre tett szert, hogy az utköltészen felül még egy kis zsebpénze is maradt. Azután meghúzódott egy szegletben a máhák között s gyermeket dédelgette öleiben. Reményei, terveit, elete e gyermekhez fűződtek, magáról már nem is remélt semmit többé.

— Hazátlan vagy, szegény gyermekem! — susogá neki. Oh! ne tudd meg soha atyád nevét.

Te és én együtt fogunk küzdeni az életben s ha igaz, hogy Isten van az égben, úgy nem fog elhagyni minket. Ne vonj sohasé kérdőre, a mi tőrént, megtörtént. Neked nőni, erősödni kell s erőődni szegény anyádnak is!

A harmadik heten a pap a naptári nap után Györgynek keresztelte a gyermeket; e név legalább olyan volt, hogy nem fogja sohasem elárulni később a gyermeknek norvégiai szülőföldjét és származását.

Egy júniusi reggelen előtűntek a partok, s a szegény száműzött előtt feltárult az új világ.

Bekövetkeztek a megpróbáltatás keserű napjai, a szüntelen gond, szenvedések, a legkeményebb munka a legkétségbeesettebb küzdelem a léteért, mint mindazokra, a kik vídám szivvel és üres tárczával ide elvették. Brita egy newyorki árendáshoz állott el tejmérő leánykának. Csakhamar megtanulta az angol nyelvet is, mely az ő sajátos kiejtésében olyan jól illett neki, „Mrs Brita” ne-

vet vett fel, a mit az angolok Mr Bright-nek ejtettek ki, még csak norvégiai festői ruhaviseletét is teljesen elhagyta s földieit mindenhol kikerülte.

Mikor öt év múlva nyugat felé kezdtek vándorolni az emberek, ő is elvetődött Chicagóba.

Itt a város végén egy özevgy asszonytól egy kis hajlékot bérelt ki magának. Ha látta volna valaki e komoly, hallgatag nőt, ki a fapiaczón a napszamosokkal dolgozott, bajosom osmerete volna fel benne a kis aranyos Britát, kit hajdanában pazar fény

Parthay Géza kiállítási igazgató. Nánássy Ferenc kiállítási elnök, az elnökség és a rendező-bizottság tagjai, hírlapírók, nagy számú közönség, köztük számos hölgy.

A kiállítás megnyitása a „Margit-fürdő” vendéglőjének keleti terrázzán történt, miután a nagy teremben a lármázó baromfiak miatt a beszédek nem ballasztottak volna. A Rákóczi Károly zenekara rázendítette a Rákóczi-indulót, melynek viharos akkordjaiba egy-egy hatalmas kakas bele-beleukorékolott. A zene elhangzása után Nánássy Ferenc kiállítási elnök a következő beszéddel üdvözölte Simonffy Imre kiállítási védnököt:

„Nagyságos Polgármester ur! Milyen tisztelt urak! Alig múlt fel éve annak, hogy a debreczeni és vidéki gazdaközönség mezőgazdaságunk egy elhanyagolt ágának, az okos baromfi-tenyésztés emelésére egy egyesületet létesített. Ezen egyesület azzal kezdte meg működését, hogy az okos baromfi-tenyésztésről felolvasást tartott és ugyanezen névelő jobb fajta baromfiakat be is mutatott. Most, hogy kitűzött célját megközelítte, ismét egy baromfi-kiállítást rendezett, hogy a gazdaközönségnek alkalmat adjon arra, hogy a jobb fajta baromfiakat megismerhesse és azokból egyes példányokat meg is vásárolhasson: ezen kiállítás védnökéjére volt szerencsém megayereni nagyságodat. Azert most, utoljára felkértem, hogy a kiállítás önfelegyen megnyitni méltóztassék. S midőn ezen kegyességű Nagyságodnak az egyesület nevében köszönetet mondánék, mindnyajunk azon óhajátának adok kifejezést, hogy mezőgazdaságunk minden ágának fejlesztésére és emelésére Nagyságodat az Úr isten sokáig eltesse!”

Simonffy Imre kiállítási védnök a szívveljes üdvözlő beszédre a következő szavakkal válaszolt:

„Tekintetes elnök ur! A mint az elnök ur előadói szíveskedett, az okos baromfi-tenyésztés meghonosítása végett alakult egyesület által felszólítottam, hogy a kiállítás védnökéjévé fogadjam el. E felszólításnak örömmel tettem eleget, mert tudom, hogy a polgármester minden a közjóra irányuló törekvés előmozdítására köteles. A mint már tegnap is meggyőződtem, e kiállítás a várakozásnak nemcsak megfelel, de azt messze túl is szárnyalja. Kedves kötelességem a városi hatóság nevében köszönetemet nyilvánítni a kezdeményezőnek, a kiállítóknak, a rendezőknek. S midőn a központi szövetség érdemes igazgatója iránt fíradószáraiért nagyrabecsülésemet és köszönetemet kifejezném: a kiállítást megnyitónak nyilvánítom.”

A polgármester szavai után fölhangoz eljelenése bele-vegyült a zenekar indulója, s ennek hangjai mellett a jelen voltak bevonultak a nagy terembe, a kiállítás megismerésére. A kiállítás minden tekintetben igen sikerültnek mondható s megtekintését mindenkinél, különösen pedig a gazdasszonyoknak ajánljuk, mert gazdag tapasztalatokat lehet ott szerezni. A kiállítás fényes sikere legelső sorban Parthay Géza-nak, a budapesti központi testvér-egyesület igazgatójának köszönhető, ki jelenleg városunkban időzik s a kiállításon szakszerű magyarázatokkal szolgál. Nem volt hazánkban még oly baromfi-kiállítás, mely iránt az érdeklődés oly nagy lett volna, mint a mi kiállításunk iránt, — melyet az is jellemez, hogy noha nagy számmal vannak külföldi kiállítások, de azokat meunységileg, a kiállított tárgyakat pedig minőségileg jóval fölülmulják a hazai kiállítások.

A hejlesztési határidő bezártaig bejelentett 94 kiállítás által 295 törzs baromfi, 195 pár galamb és 70 drb diszmadár. Miután azonban még folyást érkeznek kiállítási tárgyak: a kiállított szárnyasokat bátran tehetjük összesen mintegy 2000 darabra.

A kiállított baromfiak csinos ketrecekben vannak elhelyezve s megszámozva; így a katalógusból tájékozást nyerünk a kiállító és a kiállított tárgyak neve fölől. A tyúkok, kakasok s más ily szárnyas állatok óriási számban a nagy-teremben, a madarak (legszébbek a budapesti állatkertből) a szinpadon, a galambok és nyulak a vendéglő nyugati terrázzán, — a kacsák, ludak és pulykák pedig a korcsolyázó-tér erkélyen vannak elhelyezve.

A kiállítás egész helyiségében nagy hangzavar uralkodik. A tengerdek baromfi különféle hangokon üdvözi a látogatókat. Különösen a kakasok útnek nagy lármát; versenyt kuko-rekolván egymással, valóságos hangversenyt rögtönöznek.

Ha csak futólagos szemlét tartunk is a kiállítás helyiségében, a kiállítás gazdagsága és szépsége azonnal megleg bennünket. Igazán ritka példányok láthatók ott. A tyúkok, kacsák, libák, pulykák kétszer oly nagyok, mint a minőkét rendszerint látni alkalmunk van. A galambfiak kiállítása sokfélesége által meglepő. — Általában az egész kiállítás igen változatos.

A kiállítás egyes szép példányaira megvisszatérünk s most egyelőre csak a collectív-kiállításokat említhetjük föl. Gyórfy Aladar Debreczenből galambokat, — Mehrlé Károly Königsbrunnból madarakat, Zelms Vilmos Pécstől madarakat, hasonlóképen madarakat állítottak ki: Bányai Lajos, Szikszay József és Kovács János Debreczenből, Dr. Kövér János és az állatkert igazgatója Budapestből.

Különösen szép az állatkert kiállítása. Pompás tollazatu madarak, melyeket gyönyör-

rúséggel néz mindenki. Látható arany-fácán, ezüst-fácán, ambersz fécán, mandzsu-fácán, koronás galamb (ritka szép állat), különféle fajta kacsák stb.

A kiállítás reggeli 9 óratól esti 9 óráig van nyitva. Este villany-világítás mellett szemlelhető meg a kiállítás. Belepti jegyek csak a már megnevezett üzletekben és a kiállítási pénztárnál kaphatók. Egy jegy ára 30 kr; deák-jegy és gyermek-jegy ára 15 kr. A jegyek egyuttal nyeremény-jegyül is szolgálnak. Ma este 8 órakor a kiállítás rendező-bizottsága bankettet rendez a „Margit-fürdő”-ben. A kiállítást a közönség tömegesen látogatja.

HELYI HIREK.

* A h. bősörményi mandátum A képviselőház tegnap ülésén mutatta be az elnök Somossy Béla képviselő levelet, mely szerint H.-Bősörmény város polgármesterévé történt megválasztása folytán H. Bősörmény város választó kerületének képviselőjéről lemond. Az intézkedés megtételére az elnök felhatalmaztatott.

* Színház. Tegnap este — csekély számú közönség előtt — a „Tücsök” cz. dráma adott. Az előadás összevágó s kerekded volt. A czím szerepét Pálota y Piroksa adta. kinek, midőn a szinpadra kiépett, a zsinórpadláról piros szalagos babér-koszorút bocsátottak alá. Alkísztásával s játékával teljesen meg lennénk elégedve, csak azokat az illuziót rontó, nehéz hangvételűeket hagynd el már egyszer! Az arnyék-táncot ügyesen lejette. Teljes dicséretet érdemelnek: László, Püspöki, Góth és Hatvani. Az előadás gyors tempóban haladt s a hosszú darab már 10 órakor véget ért. Jövőre is ajánljuk, hogy ne tartanak hosszú szüneteket! Ma este a „Czifrányomorúság”, holnap este a „Bőregér” szombaton pedig a „Czigánybáró” adatik. A tegnapiútti szinlap sajtóhírbja tévedésbe ejtett bennünket, a menayiba B. Cservari Ilonát — a szinlap nyomán — mi is B. Czervari Ilonának a irtuk. Kerünk tehát a szinlapra nagyobb gondot fordítani!

* Közgyűlés. A debreczeni vadász társaság holnap, október 3-án azaz pénteken délután 5 órakor, közgyűlést tart a város háza tanácstermében.

* A zónatarifa a teherforgalomban. Emelítettük már, hogy a kereskedelmi miniszter a teherforgalom reformját tervezi. A reform részleire vonatkozólag egy bécsi lap a következőket jelenti: A reform egyszerűen egy harmadrézzel szállítja a le a teherdíjtelteket. Egész Magyarország három zónára osztának, úgy hogy a tulajdonképeni távolság teljesen figyelmen kívül hagyatnék és csak három tarifa léteznék a három vonalszakasz szerint. A reform már január 1-én életbe lépne.

Az első zóna 1 kilométertől 200-ig, a második 200-tól 400-ig a harmadik minden távol ságra kiterjedően 400 kilométeren túl. Általában a díjak 33%-kal volnaak aacsonyabbak. Mint a személydíjszabásnál történt, a zónatarifa a teheráru forgalomban is központiúttá avatná Budapest fővárost. A budapesti brucki vonalon nem a 200 kilométerre vonatkozó egyetétel, de ennél még tetemesen alacsonyabb díj szednék. A teherdíjszabás tehát nyugat felé akarja lényegesen ocsóbbá tenni az aruforgalmat, hogy a vízi úttal szemben versenyképes legyen. Az áruk klasszifikálásának mai módját fenn kellene tartani az Ausztriával és más államokkal fennálló köteleki díjszabások következtében. De ettől eltekintve, a tarifa minden más díjszabástól függetlenül reformálható, mivel csak a belső díjteltek leszállításáról van szó. A reform életbe léptetése után a fennálló refakciák megszűnnek. De a kereskedelmi miniszter fentartja magának a jogot, hogy adott viszonyok közt még további kedvezményeket is nyújthasson. A reform ki fog terjedni ama magán vállalatokra is, a melyek állami kezeles alatt állanak.

* Az ügyvédi kamarából. A debreczeni ügyvédi kamara Nemes Károly ügyvéd Kisújszállás székhelyéről, Dr. Kiss Dániel ügyvédet pedig Balmazújváros székhelyéről a kamara lajstromába folytatólag felvette.

* Rövid hírek Kinevezés. Pákozdi Sándor végzett joghallgató kinevezetett a megyéhez díjas joggyakorlókká — Sajtóper. A debreczeni törvényszék október 27-ére tüzte ki Lőrinczi István magánvádló sajtópörét Dr. Hoffmann, Dr. Belényesi és Piringer ellenében. — Érdekes végtárgyalás lesz holnap a debreczeni királyi törvényszék előtt a gyilkosságért vádolt Eszényi Imre s társai ellen. — A debreczeni önkéntesek közül következők tettek le a tiszti vizsgát: Bernáth Lajos, Haselmayer Béla, Tüdös Antal, Nyíri Vilmos, Baltazár, Szakolczay Lajos, Klár Sámuel, Szabó Béla, Thiessen Arthur, Lustig Sámuel, Schön, Muraközi István, Bészler Kálmán, Horváth, Scheer Béla és Poroszlay László. — Versenykuglizás. A pénzügyi tisztviselő kuglizó egylete f. hó 5-én vasárnap d. u. verseny kuglizást rendez, — melyre az egyleti tagokat valamint a versenyben résztvevni kívánó t. közönséget egész tisztelettel meghívja az elnökség.

* Hány millió népet táplálhat földünk? Ezzel a kérdéssel foglalkozott a British association egyik ülésén egy londoni tudós. A föld lakosságának jelenlegi száma 1468 millió A népesség azonban szaporodik. Kérdés mar most, hogy az emberiség száma mily nagy le-

het, mikor beáll akérelhetlen körülmény, hogy a föld többé nem bírja táplálni? A londoni tudós úgy számít, hogy 5994 millió népességnél több már nem talál élelmet, s bekövetkezik, hogy az emberek többé meg nem élhetnek egymástól. Az 5994 millió majdnem négyszere a jelenleginek, — tehát roppant nagy a különbség, de az idő am nem oly távoli, hogy a földet ennyi lakos népesítse. A természet rendje szerint 182 év multán, tehát a 2072-ik évben már lehet ennyi lakos, s akkor már csak egy pár év választ attól, hogy a föld nem táplálhatja lakóit s az éhség megkezdí szörnyű munkáját, ha ugyan valami közbe nem jön, a mit még a tudósok sem tudnak oly könnyen kiszámítani.

* Apróság. A gyöngéd feleség. Egy erősen elfoglalt kereskedőnek szokása volt, ha valamit elfelejtett nem akart, néhány szóval feljegyezni a kezelőjére. Egyik nap eszébe jutott, hogy nemokára a feleségének születésnapja lesz. fölírtá tehát: „Nem születés napja — mit vegyek neki ajándékba?” Másnap reggel, mikor apró kezelő jegyzékét átfújta, ott találja rajta a következő választ: „Semmit, — soha az ő izéset el nem találom — legjobb bővebb hitelt ayitnyi készegárré pentárnál.”

Feljed el!

Bücsuzom sötét szemeid tüzetől, hullámzó hajad puha bársonyától, ingerlő ajkad csengő dallamától, rózsás arcod mosolyától. Feljedj el!...

Érzem a sajtó fájdalom súlyát ránehezedni szivemre, mikor töled válni kszulök. Egy sivár kieltenség marad keblemben, honnan szép emléked aranyos szálait lassankint kiteptem Utanaod erpedve sir, jajgat szomju lelke s viszhangra kel benne a te neved százzszor, százezerszer!

Eszembe jut a nap, midőn megismérellek, eszembe jut azóra, melyben előzőv emeltem rád szemeidet, eszembe jut a perc, melyben megszólított emgem s reszketek most is a gyönyörtől.

Öt hosszú év telt el azóta s mégis — mintha csak tegnap történt volna, úgy emlékszem arra. Hányszor átéltem öt esztendő alatt azt a percet, hányszor gondoltam arra ébren s álmaimban. Feleljen erre sóhajimnak árja, feleljen erre minden dalom!

E gondolat volt szivem ujlása, reményeimnek tápot ez adott; ez erősítgette bivalnam gyöngé szárnyát egy boldog, örökszép élet felé!

És elvlok ettől is immár. S elvalok töled örökre el. Hiába jön szememre a könny, hiába szorul össze vérző szivem keserveiben. Ha még egyszer úgy faj is, ha megreped is — elvlok töled!

Feljedj el!...

Az én eltem övsénye sötét, gyászos helyekre visz, hol nincs öröm, nincs mosoly, csak fájdalom, nehéz teleg mindenütt. Mért követnél oda engem, miért — jönnél te oda velem, hol titkos bánat hervasztja el az arcod, égető könnyek áztatják a szemeket! Miért jönnél te oda, hol nem nyílik a virág, nem fénylik a csillag, hol nem hangzik a madárdal s lombot nem hajt a fák sűdára... Átká lenne az én eltem a te életednek, az én balsorsom a te szivednek, az én szerelmem a te boldogságodnak.

Soha, soha!... Elmegyek messze, honnan hírem vissza nem hozhatja a kőszá szelő; oda, hol nem ismerek senkit, hol nem ismer engem senki; hol idegen a föld lábaim lépése alatt, idegen a ret, mely ölére fogad.

Odadobom magam a gyászos emlékeknek, a kínzó fájdalomnak, hogy öljék ki cseppenként szivemnek véret. Minek éloi így, — küzdve mindhiába, nagytorvó s — bukva szüntelen! Az én sorom nem kiseri szerencse s a sok csalódás megtörte lelke-met.

Haj! nem így festette képzetem álmaimnak az életet, nem így reméltem elérhetőt azt. Gondoltam, jönni fog új tavasz számomra is, meghozza virágát, balzsamát nekem. Gondoltam, jönni fog szép, boldog idő, reám ragyog a fényes nap, nekem dalol a madár s szivem etelik üdvösséggel — ó szerelem! S mikor Te először szemed — rám emelte, ujult erővel küzdöttem tovább.

Egy szavad elég volt, hogy szemembe szálljak annyi sok viharral, búszkén, nemesen. Előttem lebegett a part, diadalmannak kikötője, hol veled egyesülve eljek örökre boldogan... S nézd meg, — mint vergődöm előtted tehetetlenül, mint a megbéztet sas a porban! nézd meg, — hogy megtört engem a sok csalódás, nincs erőm tovább küzdeni!

Ehagylak téged, el kell szakadnom tőled. Légy boldog mind örökre! S ha eszedbe jut az én bus emlékem, szép napjaid, boldogságod közben: ne ejts könnyet értem! Miért siratni a bolygó csillagot, melyet ettakart a messze távol borongó köde!

Bücsuzom sötét szemeid tüzetől, hullámzó hajad puha bársonyától, ingerlő ajkad csengő dallamától, rózsás arcod igező mosolyától.

Feljedj el! Farkas Sándor.

Debr. színház. Holnap, pénteken, 1890. október hó 3-án, páratlan bérletben: Bőregér. Operette 3 felv. Zenéjét írta Strausz.

Kimutatás a debreczeni telefon hálózat beszélő állomásairól. Szeptember hóri.

- 69. Államvasutak állomásai. 44. „Margit” fürdő. 48. Méntelep parancsnokság. 21. Nagyerdő „Dobos-pavillon”. 49. Ormódy Lajos nyári lakása. 38. Osztrák-magyar bank. 10. Pavillon-laktanya (katonai kézenléti). 33. Dr. Popper Alajos, orvos. 31. Rendőr főkapit. magánlak. 87. Rendőr főkapitányság. 95. Rendőr alkapitányság I-ő kerület. 27. Rendőr alkapitányság II-ik kerület. 45. Rendőr alkapitányság III-ik kerület, éjjeli őrség. 56. Rendőrség az indóháznál. 63. Rosenberg Albert özvegy szállító. 41. Rendőr alkapitányság IV. kerület. 5. Rothschnek V. Emil gyógyszerész. 99. Rothschnek V. Emil nyári lakása. 8. Riesz Lipót czukrázárda és sütődéje. 37. Schönfeld Fülöp gyára. 7. Schönfeld Fülöp nyári lakása. 22. Színház. 7. Stern József és Testvére cég üzlete és kefégyára. 57. Taber Ignác. 58. Termény- és áru közraktár. 61. Turai Farkas. 85. Tüztöltősz. 64. Dr. Tihanyi Sámuel, orvos. 3. Tóth Gyula vaskereskedése. 71. K. Tóth Sámuel esztergályos üzlete és műhelye. 76. Weisz Mózes és Fia cég. 92. Weisz Sándor divatüzlete. 25. Városház (elnökség). 26. Városi főszámtartó. 97. Vaskúrtér (baromfivásár). 42. Vilmos Lajos (Erfturth Hugó) sóház. 28. Zádor Lajos üzlete. 72. Záholyhá (nyilvános). 66. „Kegelet” temetőzési intézet. 32. Varga Ferenc műépítész. 50. Szikszay Lajos műépítész. 75. Állam vasutak üzlet vezetőjege.

Table with 2 columns: Item description and Price. Includes entries like 'Folyó hó 1-én forgalomnak átadva volt' and 'E hó folyamán bekapcsolatott'.

Főszerkesztő: Szinay Gyula. Felelős szerkesztő: Kósa Barna. Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu. Kiadó: Kutasi Imre.

Bosznay J. és Társa Debreczen, czegléd-utcza. Ajánlják az őszi és téli idényre ujonnan nagy választékban érkezett legújabb női ruha kelméket 35 krtól — dupla szélességben — a legfinomabb minőségig. Különös nagyválaszték finom fekete divat kelmékben továbbá mindennemű RUHA DISZEKBEK. Peluche, bársony és bársonyszalag minden színben. Divat termünket megnagyobbítottuk és ujonnan rendeztük be, a hol a legkényesebb igényeknek is megfelelő női ruhákat, köpenyeket és kabátkákat (Jaquet) a legmersekeltebb árak mellett készítettünk Majolika és porcellán cserépkályhákat a legszebb kivitelben és elismert kitéző fűtőképességgel. a SZLIACS melletti HALASZI első magyar agyag-áru és káha gyárból, előnyös árak mellett ajánl Sesztina Lajos DEBRECZENBEN

!!!Csak október hó 7-ig!!!
MONTENEGRO
 NAGY
ÁLLATSEREGLÉTE
 SPANYOLORSZAGBÓL.
 Európa legnagyobb szemleleti kiállítása
 mely áll 24 kocsiból 100 vadállatból a világ minden részéből s
 200.000 forint értékét képvisel, fellállítva saját rossz idő s eső
 ellen biztosított s fényesen kivilágított csarnokban 2000 em-
 bert magába fogadhat.
 naponként 2 nagyszerű
 idomítási előadás
 délután 4 órákor és este 7 óra or.
 mikor az összes ragadozó állatok etkezése történik.
 Az idomítási előadások
 a jelenkor leghíresebb 6 állatszeliidítője által lesznek
 előadva
Látható reggel 9 órától késő estig.
Helyárak: I-ső hely 60 kr. — II-ik hely 40 kr.
 — III-ik hely 20 kr. Katonák és gyermekek minden helyen
 félárat fizetnek. — Tanulók tanítójuk kíséretében reggel 9 órától
 délután 3 óráig az I-ső helyen személyenként 10 krt fizetnek.
 Szünetek alatt **Kristóf** karmester vezénylete alatt jól rendezett
 saját zenakera játszik
 Mély tisztelettel
Montenegro Eduárd,
 igazgató állatsereglét tulajdonosa.
 BADE A. üzletvezető és képviselő. CHEVALIER GUSZTAV. titkár.
 MÜLLER LORENZO. előlévő.

FUCHS G.
 első magyar tizedes és százados hid-
 mérleg gyár
 Budapest.
 Gyár:
 VI Külső váci-ut 1700. sz.
 Iroda és raktár:
 VII. Károly-körut 1. sz.
 Ajánlja általánosan elismert legjobb
 és legtartósabb gyártmányu tizedes
 és százados sertés-, marha-, hid stb.
 mérlegeit

Arjegyzékek kívánatra ingyen
 és bérmentve.

Szent-királyi és Kalenda Debreczen.
Padlózatok számára:
 Keil Alajos
PADLÓZAT-FÉNYMAZÁT
 Bécsből.
 mint legkiválóbb mázólo-szert puha padló számára: szagtalan, hamar száradó,
 szép, fényes és tartós. — 1 nagy palack ára 1 frt 35 kr.
 — 1 kis " " " " " 68 "

Keil Alajos Bécsből.
Viaszk-kenőcsét
 mint legjobb és leggyorsabb beeresztő-szert kemény padló számára. —
 Egy köcsög ára 60 kr.
 legmelegebben ajánlja

Szent-Királyi és Kalenda,
 DEBRECZENBEN. a városháza épületében

Megrendelések olyan helyekről, hol raktárak nincsenek, Alajos Keil, Wien IV. Resselgasse 5.
 gyári raktárára intézendők. Egy 5 köcsög csomag ára 6 frt 10.

SCHLICK-féle Vasöntőde és Gépgyár
 részvénytársaság Budapest.
 Gyár és irodák: Városi iroda és raktár:
 VI. külső váci-ut 1696. 99. sz. VI., Podmaniczky utca 14. sz.
 Ajánlja kitűnő és szilárd szerkezetű számos első díjakkal kitüntetett:
SCHLICK-féle szabadalm. 2 és 3 vasu ekéit
 és szabadalmazott mélyítő ekéit,
 mélyítő ekéit övezetekkel, eredeti Schlick és Vidats-féle
egyvasu ekéit,
 talajmívelő eszközeit, boronáit és rögtörő hengereit
Schlick-féle szab. „HALADAS” sorbavetőgépeit.
 Szórvető gépek, többvasu ekékre alkalmazható
 tengeri- és répa ültető készülékek. Készletben
 van ak továbbá: gőz- és járgányesítő készüle-
 tek, gabona-tisztító rosták (Baker és Vidats
 rendszer), takarmánykészítő gépek, tengeri mor-
 zsolók és darálók, őrlőmalmok és olajmalmok be-
 rendezések. — Eredeti amerikai kővakutó és
 marokkrakó arató gépek és fűkaszaló gépek.
Legjutányosabb árak.
Előnyös fizetési feltételek. Arjegyzékek kívánatra ingyen s bérmentve.
 Jegyzet. Van szívesenék ezennel t. ez. üzletbarátaink becses tudására
 hozni hogy noha a VI Podmaniczky utca 14 sz. alatt levő irodánk legnagyobb
 részét a külső váci uton levő gyár elejünkre helyeztük át, mindazonáltal ezen iro-
 dai helyiségünkben t. üzletbarátaink kényelme érdekében egy városi irodát tartunk
 feun, valamint, hogy ugyanott építési czikkeink és gazdasági gépekből raktárt léte-
 sítettünk.
 Kiváló tisztelettel
 A Schlick-féle vasöntőde és gépgyár
 részvénytársaság igazgatósága.
 Debreczenben minta raktár:
TRNKA FERENCZ urnál.

2436 tk.
 1890.

Arverési hirdetményi kivonat.

A p-ladányi kir. járásbíró, mint
 telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy
 Lindtner Sándor végrehajthatónak gróf
 Messey Alfrédné Hollósy Ida végrehaj-
 tást szenvedő elleni 13,000 frt tőkekö-
 vetelés és járuléka iránti végrehajtási
 ügyében a debreczeni kir. törvényszék.
 (a p-ladányi kir. járásbíró) területén
 levő Nádudvar községben fekvő, a nád-
 udvari 10. sz. tjkvben A. I. 119. 120.
 121. 128. a. 186. 187. 193. 195. 196. 237.
 280 283. 409. 412. 413. 502. 706. 837.
 869. 870. 976. 1134. 1137. 1248. 1290.
 1416. 1418. 1720. 1866. 1867. 1868. 2384.
 2740. 2836. 197. a. 1040. b. 365. a. hrszám
 alatt foglalt ingatlanból gróf Messey
 Alfrédné illető 6/10-ed részre az árve-
 rést 1917 frt 72 krban ezennel megál-
 lapított kikiáltási árban elrendelte és
 hogy a fennebb megjelölt ingatlan az
 1890. évi október hó 29-ik napján dél-
 előtt 8 órákor Nádudvar község házánál
 megtartandó nyilvános árverésen a meg-
 állapított kikiáltási áron alól is eladatul-
 fog.

Árverezni szándékozik tartoznak
 az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis
 191 frt 78 krt készpénzben, vagy az 1881.
 LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyam-
 mal számított és az 1881. novem. hó
 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. ig. mi-
 nisteri rendelet 8. §-ában kijelölt óva-
 dékképes értékpapíron a kiküldött ke-
 zéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.
 cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek
 a bíróságnál előleges elhelyezéséről ki-
 állított szabályszerű elismervényt át-
 szolgáltatni.
 Kelt P. Ladányban, a kir. bíróság,
 mint telekkönyvi hatóságnál 1890. évi
 szeptember 16. napján.
 László,
 kir. albiró.

Bérbe adandó.

Ungvártól 2-3 órányi távolságra
 levő és a kinstár tulajdonát képező er-
 dők makkoltatás végett bérbeadandók:
 O-szemerei erdő 1000 hold.
 Poroskai „ 2700 „
 Kis-Turiczai „ 4000 „
 Értékesítés: nyíri Mittelmann Mór
 Ungvár.

Kunz József és Társa

BUDAPEST. DEBRECZEN. N. VARAD.
Szönyegek,
FÜGGÖNYÖK, BUTORKELMÉK,
 ágy- és asztalterítők,
Flanell takarók,
 Paplanok, madráczok
 és valódi
Jaeger alsó ruhakkal
 dúsán felszerelt raktárakat a n. érdemi
 közönség szives figyelmébe ajánlják. 1.

SZABÓ LAJOS FIAI

DEBRECZEN, Rózsátér.
 Az őszi időnyre raktárra érkeztek:
Divatos női ruhaszövetek,
 hozzávaló legujabb diszek.
Szines mosó velezek,
 nagyválasztékban s igen olcsó árakhoz.
Téli (Himalaya) kendők,
 minden nagyságban.

Eladó tanya.

53¹/₂ hold első osztályu uj-
 osztásu szántóföld, jó karban
 levő tanya épületekkel ellát-
 va, félóránnyira a várostól,
 holdja 200 forintjával szá-
 mitva, előnyös föltételek mel-
 let eladó. — Értékezhetheti a
 tulajdonosokkal nagy-uj-ut-
 cza 1593. szám alatt.

1890.
 Kiönnem...
 Egy...
 Más vége...
 catio jelszava...
 járat elég comi...
 hogy a kik m...
 magok voltak...
 az egész nyári...
 bizonyára a sz...
 legerősebb rug...
 csínyes okokat...
 nagyszabású...
 őszintén beva...
 volt a személy...
 deti tisztaság...
 ramm megvaló...
 Csakhogy épp...
 kabb élestedt...
 szempontokon...
 Lélektani...
 dolog máskép...
 Vagy ab...
 Ugron Gábornak...
 lalkozását és...
 erkölcsi bátor...
 tábor egyik ve...
 tett ma, mi...
 elvek zománcz...
 lassankint le...
 hogy Ugron G...
 donképen, m...
 mindenki viss...
 nem csak hogy...
 de minden old...
 kacsal ragasz...
 rögeszméhez s...
 gal rádísputát...
 hogy 5k az eg...
 párt elveinek...
 végeit szíve...
 zést.
 Persze, m...
 függetlenségi...
 sok idő elteli...
 sokan a most...
 után vágyakoz...
 lan sóvárgás...
 48-asok mara...
 taborba.
 Semmi...
 lehet az Ugro...
 Az új 48 as...
 gukuak uj k...
 vökre való pa...
 bent a hazba...
 hogy továbbra...
 tartanak és...
 pártkörből va...
 ták oda elve...
 helő, mindadd...
 zés végeit a...
 Az pedig alk...
 holnap leszen...
 Már mo...
 pa tízzel hi...
 ka szükségét...
 vel fog inka...
 hatni mint e...
 ellenkezőleg...
 jának egyik...
 a partnak a...
 munkálkodás...
 bizottságait...
 bünhödes, de...
 gicum megd...
 comiomban...
 dést ébreszt...
 zőjében.
 A meg...
 kevésbé ta...
 mi eleitől...
 hogy ha U...
 nem az a C...
 megbontsa...
 kai ezélja...
 kárhozas...
 U azt köve...
 nál-unio t u